

Месеца јануара у 21. дан

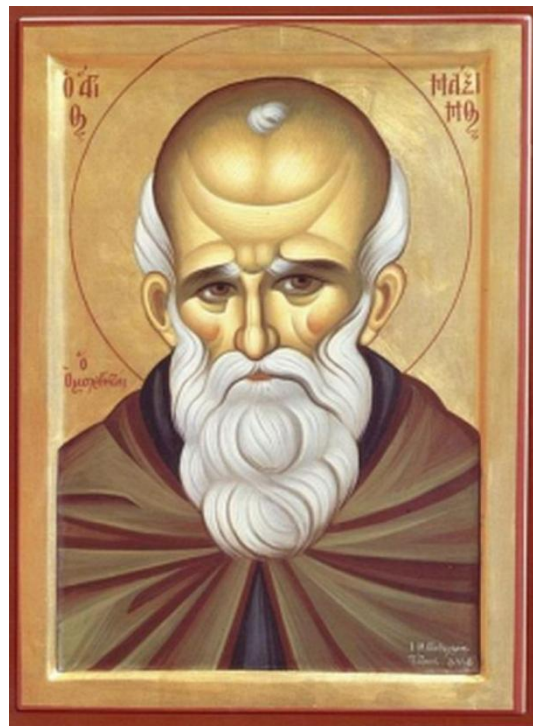
[или месеца августа у 13. дан]¹

спомен вршимо и службу певамо

преподобном и богоносном

и међу оцима Цркве великом

Максиму Исповеднику

¹ Ово је заправо, како наводи Житије, дан упокојења преподобног Максима Исповедника. Његове мошти су током историје пренете из Тврђаве Схимарис у манастир његовог имена у Сванети на Кавказу, Грузија и откривене су тек недавно (потврђено је упоредном днк анализом пронађених костију и његове шаке, одсечене за веру, која се чува у светогорском манастиру Светог Павла). Тада су пронађене и мошти његових ученика, двојице Анастасија, такође исповедника вере.

На вечерњој

Први антифон: Блажен муж.

Стихире на Господе, тебе призвах... на 6, глас 4.

Подобен: Као добра...

За милосердіе бѣвша челоуѣка, ѣкѡ благоизволи, во двѣ хотѣніихъ, дѣйствахъ же разумѣаема, преподобне, проповѣдалъ єси, мажїме, заграждаа скверныхъ незатворѣннаа оуста, єдиновольна, єдинодѣйственна того славащихъ, искушенїемъ дїавольскимъ слово содѣлавшаго. [двапут]

Жилами оученїи твоихъ, * пѣрра, Оче, оудавилъ єси, бесловца, мажїме, сломдреннаго, и гонѣнїа претерпѣлъ єси, и крѣви, принопамаѣтне, оураняемь люте, и азыкъ ѿрѣздемь, и юже всегда къ бгѣ простираемю бжественно рѣкѣ, єюже пиша, совершилъ єси высѡкамъ слова. [двапут]

Скоропїсца ѣкѡ трѡстѣ, наустрена дхѡмъ, стѣиыи бгѣстѣ, блженне, азыкъ твои, добропїшущи бгѡдѣтїю на скрижалѣхъ сердецъ нашихъ, законъ бжественныхъ добродѣтелей, и оученїемъ и звѣстїе, и воплоценїе во двѣ сществахъ челоуѣкомъ, и єдинѣи ѡпостѣи гавїчнелъ восхотѣвшаго. [двапут]

Слава, глас 6.

Свечасно славье Цркве Христове данас настаје данас, јер међу обоженима у Христу божанствени Максим засија, сабери се, народе Божји, богослова хорови и подвижника часни зборови; и триблаженом овако певајмо: радуј се, Духом пророка надахнути; радуј се, апостолима у сведочењу следбениче; радуј се, отаца

високим речима венчатељу; радуј се, исповедниче, који ради вере пострада; радуј се, подвижниче, монаха красото; радуј се, богослова Цркве јасни саборче, истине вечне изразитељу; радуј се, вођо православних, и наш пред Господом молитвениче; радуј се, Максиме оче.

И сада, богородичен догматик, глас исти. Вход.

Паримије преподобног.

Стиховње стихире, глас 1.

Огањ нествореним пројавама запаљен, показао се јеси, Максиме, он сагорева корове јереси; Пирову си безбожност уништио и Оригенову заблуду као восак претопио, цареве богопротивне си сажегао и нас си све просветлио.

Стих: Часна је пред Господом смрт преподобних његових.

Истину с висине примивши, као добар подвижник, тврђава истине свету си постао, оче Максиме, необорива и неосвојива, на темељу који није из земље, но из небеског Царства се пружа, појаснитељу заиста узвишених речи, за оне који ти се моле ти се увек заступај.

Стих: Блажен је муж који се боји Господа, у заповестима његовим ходиће веома.

Вечну ипостас Сина љубљеног Очевог, која ванвремено обасјава нестворену природу, а у времену нас ради и нашу палу, проповедао си, Максиме, и обе природе сједињена својства, која су истинска хтења и дејства; зато си, богослове најузвишенији, достојен уживања последица овога, најжељенијег обожења.

Слава, глас 8.

Мона̀хѡвѡзѡ мно̀жестѡва на̀стѡвника ꙗ̀чѡ почитѡемѡзѡ, Ѡче на̀шѡзѡ ма̀ѡѡме: ꙗ̀твоѡю̀ во̀ стѡзѡю̀ во̀истиннѡꙗ̀ прѡвѡ ходѡитѝ познѡхомѡзѡ. Блаженѡзѡ ѡ̀сѝ х̀р̀т̀ꙗ̀

ρῆβότᾱβѡ, ἡ βράжїю ѡβлнчїлѡ ἔсїи сїлѡ, ἄγγλωβѡ соберѣдннчє,
прєподобныхъ сопрнчїсѣтннчє ἡ прѣвєдныхъ. Ѣѡ нїмнжє молїсѡ гдѣвн,
помїлѡбатнсѡ дѡшїамъ нѡшымъ.

И сада, богородичен васкрсан, глас исти.

Тропар, глас 8.

Правослѣвїѡ настѣвннчє, бѣгочєстїѡ οὐχїтєлю ἡ чнстотѣ, всєлєннѡѡ
сѡсѣтїлннчє, μονѡшєсѣтєδїуцнхъ бѣгодѡχнѡвєннѡє οὐδѡβρєнїє, маξїмє
прємѡдрє, οὐчєнѣмн тѡвоїмн всѡ прѡсѡсѣтїлѡ ἔсїи, цѣвнїцє дѡχѡбнлѡ, молї
χρїтѡ бѣѡ, спасѣтїсѡ дѡшїамъ нѡшымъ.

Или тропар, глас 3.

Θείου Πνεύματος, τη επομβρία, ρείθρα έβλυσας, τη Εκκλησία,
υπερκοσμίων δογμάτων πανεύφημε, θεολόγων δε του Λόγου την
κένωσιν, ομολογίας αγώσι διέλαμψας. Πάτερ Μάξιμε, Χριστόν τον
Θεόν ικέτευε, δωρήσασθι ημίν το μέγα έλεος.

Или тропар, глас 8.

Ὁρθοδοξίας ὀδηγέ, εὐσεβείας Διδάσκαλε καί σεμνότητος, τῆς
Οἰκουμένης ὁ φωστήρ, τῶν Μοναζόντων θεόπνευστον
ἐγκαλλώπισμα, Μάξιμε σοφέ, ταῖς διδαχαῖς σου πάντα ἐφώτισας,
λύρα τοῦ Πνεύματος. Πρόσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς
ἡμῶν.

Слава. И сада, богородичен васкрсан, глас ити.

На јутрењу

На Бог је Господ... тропар преподобном двапут. Слава. И сада, богородичен васкрсан, глас исти.

Сједален по првом читању, глас 3.

Предвечну и неизмењиву ипостас Логоса свима си проповедао, Максиме, она просијава у двема природама и њиховим савршено очуваним својствима, и победио си безумна, оче, учења; зато те молимо: Христа Бога моли да нам дарује велику милост.

Слава. И сада, богородичен, глас исти.

Красоти дјевства твога и пресветлој чистоти твојој Гаврило се задививши, вапијаше ти, Богородице: „Коју похвалу да ти принесем као достојну? Како да те назовем? Смућујем се и ужасавам. Зато као заповеђеник вапијем ти: Радуј се, Невесто неневесна!”

Сједален по другом читању, глас 8.

Теби се радује сва Црква, Максиме, Тројице славитељу, домостроја спасења проповедниче, истинског богопоклоњења исповедниче, моли се за њу која богопознања токовима твојим се напаја и часни спомен ти врши кличући: радуј се, оче, црквено озарење.

Слава. И сада, богородичен, глас исти.

Ради тебе се радује, благодатна, сва твар, анђелски сабор и човечански род, освећени храмe и рају разумни, девствена похвало из које се Бог оваплотио и дете постао, онај који је предвечни Бог наш, јер материцу твоју престолом сатвори и утробу твоју пространију од небеса учини. Ради тебе се радује, благодатна, сва твар. Слава теби!

Сједален по полијелеју, глас 3.

Оучѣніе бжѣвѣнное держѣ, стѣлпѣ бѣлѣ ѣсѣ правослѣвіѣ, ѣ держѣбѣ, бѣгомѣдрѣ, вѣѣры. во двоѣѣ свѣстѣвѣ ѣ двѣ хотѣѣнію, проповѣдалѣ ѣсѣ хрѣтѣ

б҃га на́шего, Ѽче ма́жїме: ѿгѡже прилѣжнѡ молїи, дарова́ти на́мъ ве́лю мї́лостѣ.

Слава. И сада, богородичен, глас исти.

Предивно чудо зачећа и неисказан начин рађања код тебе се спозна, чиста увекдјево, оно ужасава мој мој и задивљује мисли. Слава твоја, Богородице, на све се распростире, на спасење душа наших.

Степена: први антифон, глас 4.

Прокимен, глас 4: Часна је пред Господом смрт преподобних његових.

Стих: Шта ћу узвратити Господу за се што ми је дао?

Све што дише...

Јеванђеље преподобног.

Стихира по 50. псалму, глас 6.

Преподо́бне, Ѽче, во всю зѣмлю ѡзѣде вѣща́нїе ѡсправле́нїи твоѡхъ. тѣмъ на нѣбѣхъ ѡбръѣхъ ѿсѣи мздаѹ трѣдо́вхъ твоѡхъ, де́мѡнскїѡ погубѡхъ ѿсѣи полкѡ, ѡ ѡг҃льскїѡ дости́хъ ѿсѣи чїны, ѡхже житїю безъ поро́ка поревновѡхъ ѿсѣи: дерзнове́нїе ѡмѣѡ ко хр҃стѹ б҃гѹ, мїръ ѡспросѣи дѹша́мъ на́шимъ.

Ванѡнъ прѣвнагѡ на ѡ, ѿгѡже краегране́е кромѣ б҃городичнѡвъ: Всевелича́ншїи ма́жїмъ да сла́внѣѡ. Творѣнїе ѡѡнна мона́ха. Гласъ ѡ.

Пѣснь ѡ.

Ѐрмосъ: Поѡмъ гдѣви, проведшемѹ люди своѡ сквозѣ чермное море, ѡкѡ ѿдїнъ сла́внѡ просла́внѣѡ.

Всѣмъ мнѣ бѣгодѣхновеннѣмъ ѿ медоточнаго и сладкаго твоего и скѣпай
лѣзвика, бжественный мажѣме, благодѣть дѣла.

Огнь горящъ гвѣлѣа еси на ереси, блаженне: ѣкво во трѣстѣ сѣа
и здриглъ еси ревностно дѣла.

Безсловесное предложѣа ѿ словестнѣйшаго произволѣнѣа,
единнѣольное оученѣе: словеса же твоѣми, оче, ѡбличѣа.

Бѣгородиченъ: **В**есъ желанѣе, и зъ оутрѣбы твоеа, бѣгневѣсто,
благонзѣольный родѣтѣа, и сладость естѣ и свѣтъ незаходимый.

Инъ канѣнъ прѣбнаго на дѣ.

Гласъ ѣ. Пѣснь ѣ.

Ирмосъ: **И**ла ѿ работъ и збавилъ еси, гдѣи, десницею твоею державною:
ѣкво онаго спалъ еси, нынѣ насъ спаси.

Вышнѣа премудрости сокровище стѣжѣа съ сѣрды, прѣбне, тоа ради
ѡбогатѣа еси мѣрѣ оученѣи.

Ангельское показѣа еси житѣе на землѣ живыи: и былъ еси храмъ бѣу,
хрѣтопроповѣдниче прѣбне, тѣмже и возложѣа есѣ.

Едино мыслѣще дрѣгъ ко дрѣгѣ, во единѣ твоѣмъ вѣрѣ, хрѣте, прѣбнѣи
проповѣдахъ тѣа въ беззѣчныхъ оустѣхъ, ѣкво трѣбѣ бѣговѣщныа.

Бѣгородиченъ: **Р**адѣа, чѣтаа вѣе, ѣже прѣжде сѣцаго слова бжѣа рѣждаши
въ послѣднѣа плѣтѣю, радѣа, стѣнѣмъ всѣмъ намъ и покрѣе чѣдѣцымъ
тѣа.

Пѣснь г.

Ирмосъ: **Т**ы еси оутверженѣе прѣтекающѣхъ къ тебѣ, гдѣи, ты еси свѣтъ
ѡмраченнѣхъ, и поетъ тѣа дѣхъ мой.

Велнчѣйшѣи мажѣмъ бѣгочестивыа хрѣтовы вѣры всенѣтиннѣа
проповѣдникъ же и мѣченикъ показѣа крѣвѣю.

Мажѣме блаженне, ты пощенѣемъ былъ еси бѣолѣпное любѣмудрѣа и
чѣстѣе жилище.

Излѣа лѣзыкъ твоѣхъ рѣкѣ хрѣтовыхъ оученѣи, бѣгочестне, мажѣме
всѣблженне, премудрѣи питѣтель.

Бѣгѣорѣдиченъ: Да стезю, вѣко, ко стѣини вездѣшю, покажеши намъ, во оутрѣбѣ всесѣшю всесѣшю вселѣса ѣси.

Иѣнъ. Ирмосъ: Иѣсть свѣтъ ѣакъ гдѣ, и иѣсть праведенъ ѣакъ бѣхъ нашъ, ѣгоже поѣтъ всѣ тварѣ: иѣсть праведенъ пѣче тебѣ, гдѣ.

Крѣви каплютъ честнѣа твоѣа рѣкѣ, и оучѣнѣа текѣтъ цѣломѣдреннагъ ѣзыка твоѣгъ, и звѣстнѣа вопіюща по ѣсѣченѣи ѣгъ, хрѣта во двѣ ѣстѣствѣ.

Рѣка твоѣа писанѣми не престѣа вопіа, и ѣзыкѣ оучѣнѣи трѣбитъ вѣрѣ твоѣ, бѣоглаголѣе трѣблаженѣе: бѣхъ во бѣ ѣбоа движѣа, слагаа глаголѣати.

Тремѣ оубѣ тѣлесѣ, во ѣднѣи же дѣши, ѣднѣомѣдреннѣа сопрѣтивѣстѣа, ѣтцы чѣднѣи, слаѣ ѣемлющѣмъ хрѣтобѣ стѣрѣти, и сѣгѣбѣе дѣнѣство.

Бѣгѣорѣдиченъ: Женѣ оубѣ раждаютъ, мѣти дѣо ѣтѣа, но не ктомѣ дѣбѣи пребывѣаютъ, ѣакоже ты: ниже во ѣднѣа ѣ сѣхъ бѣа породѣ, токмѣ ты, вѣѣ ѣтѣа.

Кондѣакъ, глагъ иѣ. Подѣбенъ: Бзвѣрѣннѣи:

Трѣцы рачѣтелѣа и велѣикаго мажѣа, наѣчающа ѣснѣа вѣрѣѣ бжѣтѣвеннѣѣи, ѣже славити хрѣта во двѣ ѣстѣствѣахъ, болахъ же и дѣнѣствѣахъ сѣща, вѣ пѣснѣахъ достѣиныхъ, вѣрнѣи, почтѣмъ взыѣающе: радѣнѣа, проповѣднѣче вѣкры.

Тѣже сѣдѣаленъ, глагъ ѣ. Подѣбенъ: Гѣбѣзначѣальное слово:

Гонѣнѣа прѣтерпѣвѣа за вѣрѣ, ѣгнѣа ѣси, ѣче, всѣкѣ ѣрѣсѣ, ѣсѣченъ же сѣ рѣкѣю ѣзыкѣ, мажѣе, и спѣвѣданѣа благолѣпнѣи ѣ рѣкѣи тѣворѣа прѣаа ѣси вѣнѣцѣа, блаженѣе. ѣгоже нынѣ непрѣстѣаннѣа молѣи, помѣловѣатнѣа дѣшѣамъ нашѣмъ.

Бѣгѣорѣдиченъ: По вѣѣ вѣ твоѣи, вѣѣ, прѣвѣѣгъ смирѣннѣи покрѣвѣ бжѣтѣвеннѣи, прѣпааа молѣса: помѣлѣи, прѣчѣстѣа, ѣакъ прѣвѣзѣдѣоша глаѣѣ моѣ грѣсѣи, и боѣса, вѣчѣе, мѣкѣ, и трѣпѣцѣ. Молѣнѣе сотѣвори, ѣтѣа, кѣ сѣ твоѣмъ, ѣ сѣхъ и зѣавѣити мѣ.

Пѣснѣ ѣ.

Ірмосъ: Оуслышахъ, гдѣи, смотрѣніа твоегѡ чѣинство, разумѣхъ дѣла тво., ѡ прослави хъ твоѡ бжествѡ.

Земнородныхъ тѣа почитаютъ, ѡ невѣсныхъ чѣини чѡдѣтсѣ: любовію во мѡдрости показѣсѣ ѣси, ѡче, ѣакѡ безплѡтенъ.

Ѣровъ оубѡ мѡчѣтель, но терпѣніе твоѡ непреклонно: тѣмъ тѣи оубѡ оублажилсѣ ѣси, вселѡкавыи же ѡзвѣржелсѣ.

Ѣостраждетъ тебѣ, мажѣме, оученикѡвъ двѡнца превлаженна, твоимъ страданіемъ пришецившесѣ: тѣмъ же ѡ почетаей равнѡ полѡчиша.

Теченіемъ твоѡмъ крѡве напѣма црковъ хртѡва, прозвѣдетъ ѡтѣческагѡ преданіа бжтвенное сѣма, твоимъ оученіемъ, преподѡбне.

Бѣгородиченъ: ѡзбѣльшесѣ ржтѡмъ твоимъ грѣхѡвнагѡ дѡлга, всенепорѡчна, радостное пѣніе возсылаемъ тебѣ, бѣоневѣсто.

Інъ. Ірмосъ: ѡзъ горы пришеченна, слѡве, прѡрокъ, ѣдинна бѣца, хотѣща воплотитсѣ бѣовиднѡ оусмотри, ѡ со страхомъ славошѡваше силѡ твоѡ.

Тѣи мѡвѣсею подѡбесѣ, бѣомѡдре, скрижали разумнѡ прѣятъ оученій: во мракѡхъ бо вшелъ ѣси видѣній, ѡ ѡбогатѣлсѣ ѣси разумѡ свѣтомъ.

Тѣи ѡбраамѡ поревновѣвъ, бѣомѡдре, дрѡгаго ѣсаака привѣлъ ѣси гдѣви, твоѡ жертвовавъ, ѡче, сѣрдце, во ѡгнѣ совѣстнѣ.

Ѣдинаго хртѡа проповѣдавше ѡтцы, ѣдинаго сѣна во двоѡ сѡщѣствѡ ѡсповѣдасте, хотѣща по сѡщѣствѡ, ѡ дѣйствѡюща ѡбоѡ.

Бѣгородиченъ: Безлѣтна сѣна родилѡ ѣси въ лѣто нетлѣннѡ, ѡ чистѡа пребылѡ ѣси, рѡждаши насъ ради воплѡщеннаго во оутрѡбѣ твоѡей, бѣородительнице приснодѣѡ.

Пѣснь ѣ.

Ірмосъ: Оутреннююце вопіемъ ти, гдѣи, спасі ны: тѣи бо ѣси бѣгъ нашъ, развѣ тебѣ, ѡногѡ не вѣмы.

Разумъ земнородныхъ собравъ ѡ нѣныхъ, вправдѡ фѣлософъ ѡменѡтсѣ мажѣмъ.

Премѡдрости безмѣрнымъ желаніемъ, хртѡа твоегѡ подѡбникъ ѡзраднѣйшій ѣвилсѣ ѣси, славный мажѣме.

Гнѣвомъ изгнѣнъ былъ єси мѹчителя, ѡбрълъ же єси, блженне, іиса оутѣшеніе.

Бѣгородиченъ: Тѣ бѣже невѣдѹщій бѣгомѣти, свѣта да не оѹзрѣтъ рѡждшагѡса изъ тебе, пречѣта.

Інз. Ірмосъ: Оѹтренююще, вопіемъ ти, гди, спасі ны: ты бо єси бѣгъ нашъ, развѣ тебе и́нѡгѡ не вѣмы.

Не оѹсѣчѣ твоегѡ, ѡче, мечь дерзнове́нїа, не оѹгаси, прѣбне, зачоченіе вѣры твоеѡ.

Проповѣдуетъ оѹбѡ рѣмъ ревностъ твою, бѣгѡносе, трѣбитъ же, прѣбне, црковъ словеса твоѡ.

Предъ кнзи проповѣдавшѣ еѣса, мѹченицы бысте произволеніемъ бѣгомѣдрїи.

Бѣгородиченъ: Источникъ безмертїа поемъ тѣ, бѣже, ты бо принощекѹщїи живѡтъ мирѹ родила єси.

Пѣнь 5.

Ірмосъ: Рѣзъ мнѣ подаждь свѣтлѹ, ѡдѣайса свѣтомъ, ѡкѡ рѣзою, многомѣлостивѣ хрѣтѣ бже нашъ.

Непрестѣннѡ приносѣши бѣгѹ, бѣгомѣдре, мольбѹ, дѹшевныхъ же и тѣлесныхъ страстей и тлѣнїа мѡ избѣвити.

Издѹшїса єресей источникъ мѹтнѡй вѣсь, славне маѣме, заграждаемъ шѹмомъ ѡзыка твоегѡ.

Ѳчїсти мѡ, єдинѣ блже, и источникъ бѣгодѣти, хрѣтѣ, єрдцѹ моемѹ твоегѡ преподѡбнагѡ молїтвѡми источїи.

Бѣгородиченъ: Краснѣйшїи пѣче всѣхъ человекъ, єнз твоѡ, вѣчѣта, добротѡю бжества, ѡще и плѡть насъ ради быста.

Інз. Ірмосъ: Изъ чрева ѡдова вѡпла моегѡ оѹслышалъ єси гласъ мѡй, и избѣвилъ єси ѡ тлїи живѡтъ мѡй, многомѣлостивѣ.

Оѹднѣ твоѡ, преблженне, исповѣданїе, въ тебе вѣщавый іисъ, со страждаѹщими тебе.

Ни кнѡзей кнченїа, ни мечѡ, ни ѡгнѡ прѣтѡщагѡ тебе оѹвоѡса, прѣбне, вѣрою былъ єси крѣпокъ.

Не поколебѣ твоегѡ столпѣ православіѣ, вселѣкавый врагъ, но повѣдѣся и погнѣе.

Треплетѣнною твоєю працею, прецѣніе ѡрѣво мысленноу стрѣлѣется, стрѣлѣми твоимъ хрѣстовыхъ.

Бѣгородиченъ: Паче оумѣ и слова, дѣво, питателя всѣхъ ѿ сощѣ питаяущи, матернихъ не разумѣла еси.

Кондакъ, гласъ 5. Подобенъ: **Ѹже** ѡ насъ исполнивъ:

Свѣтъ трисіанный, всельшися въ души твою, соудъ избранъ показатѣ, всеблженне, гавлающа бжественна концемъ, недовопостижныхъ разумѣній ты сказави, блженне, и трѣцѣ всѣмъ, мажѣме, возпроповѣдави гасноу, предциню безначальню.

Икосъ: Подражателъ гавнѣса спсовыхъ стрѣтѣй, и того въ души твоей имѣла, всеблженне, восхожденіѣ въ сердца твоемъ возложилъ еси, пребогате: той же тебе подаде благодать изъ нѣсе. Сопротѣвнѣоса еси мучителемъ, мдаре, мджерски, безначальню и бжественню и единосущню трѣцѣ проповѣдала, и ѡбличаа словеснымъ и бгѡвѣрнымъ: безчисленнымъ претерпѣла еси напасти, всехвальне, ѡзыка ѡрѣзаніе бгѡсловнаго, преподобне, и твоеѡ рѣки вкѣпѣ: не престалъ же еси ты со дерзновѣніемъ глагола и оутверждаа вѣрнымъ бжтвеннымъ твоимъ оученіи, трѣцѣ всѣмъ людемъ проповѣдала гасноу, предциню безначальню.

Пѣснь 3.

Ирмосъ: **Ѹ**идѣн дошедше Ѹтроцы въ вавлѡнѣ иногда, вѣрою трѣческою пламень пѣщный попраша, поюще: Ѹтцѣвъ бже, благословенъ еси.

Ѹдино естество трѣцы, едино хотѣніе рекла еси, едино дѣйство: бга же воплощашаго во двоѡ естество, хотѣнію же и дѣйствѣ проповѣдала еси, Ѹцѣвъ нашихъ бже, блгословенъ еси.

Не воли двѣ раздѣлѣемы, разума протѣвностію, качествомъ же паче проповѣдала еси, Ѹче, естествоннымъ разнствѣющымъ, Ѹцѣвъ нашихъ бже, блгловенъ еси.

СТОЛПИ ПРАВОСЛАВІА, БЖІТВЕННАА ТВОА СЛОВЕСА, ОЧЕ, ДЕРЖАЦЕ, ЕДИНАГО Ш
ТРІЦЫ ВО ДВУХ СУЩЕСТВАХ И БОЛАХ ПОЧИТАЕМЪ, ОЦЕВЪ НАШИХЪ БЖЕ,
БЛГОСЛОВЕНЪ ЕСИ.

БГОРОДИЧЕНЪ: ЮНАГО МОЛЦИ МЛНЦА ПРЕЖДЕ ВСЕХЪ ВЕКОВЪ БГА,
ВСЕНЕПОРОЧНАА, ИЗЪ ТЕБЕ ВОПЛОЩШАГОСА, НЕ ПРЕСТАИ МОЛЦИ СПАСТИ
ПОЮЩИА: ОЦЕВЪ НАШИХЪ БЖЕ, БЛГОСЛОВЕНЪ ЕСИ.

ИНЪ. **Ирмосъ:** ВЪ НАЧАЛѢ ЗЕМЛЮ УСНОВАВЫИ, И НЕСА СЛОВОМЪ ОУТВЕРДИВЫИ,
БЛГОСЛОВЕНЪ ЕСИ ВО ВѢКИ, ГДИ БЖЕ ОТЕЦЪ НАШИХЪ.

ТЫ ОДЕЖДА СТЕСТВЕННАГО ДОСТОИНСТВА КРОВІЮ ТВОЕЮ ОУКРАСИЛЪ ЕСИ,
БГОМДРЕ, МОЛЧАЩЪ АЗЫКЪ, ОЧЕ, И ВѢЩАЮЩЪ ЯВЛЕНІЕ ПОДАВАА СЕЮ СЛОВЕСЪ
ТВОИХЪ.

ГРОВЪ ВАШИХЪ НЕ ОУСТАВИ АЗЫКОВЪ, ЗЕМЛА ЖЕ ДАЛЬНАА НЕ СКРЫ СЛОВЕСА,
ЯКОЖЕ ПИШЕТЪ ДѢДЪ ВЪ ПѢСНЕХЪ, ВО ВСЮ ВОИСТИННУ ЗЕМЛЮ
ПРОПОВѢДАШАА.

ЯКОЖЕ ЗЛАТО ТРИЕ ИСКУШЕНІЕШЕА ВО ОГНИ ИСКУШЕНІИ ОНѢХЪ, ЧИСТѢЙШУ
ВѢРУ ВАШУ ВОЗРАСТИТЕ ХРІТУ, ОТЦЫ ЧЕСТНИИ.

БГОРОДИЧЕНЪ: ТАИНЫ ОБРАЗЪ ДѢВЫ ВЪ СІНАИ ТЫ ПРООБРАЗИЛЪ ЕСИ, КДПИНОЮ
ГОРАЩЕЮ И НЕУПАЛАЕМОЮ: БЛГОСЛОВЕНЪ ЕСИ, ГДИ БЖЕ ОТЕЦЪ НАШИХЪ.

ПѢСНЬ И.

Ирмосъ: ПОВѢДИТЕЛИ МУЧИТЕЛА И ПЛАМЕНЕ БЛГОДАТІЮ ТВОЕЮ БЫВШЕ,
ЗАПОВѢДЕМЪ ТВОИМЪ СѢЛѢ ПРИЛѢЖАЦЕ, ОТРОЦЫ ВОПІАХУ: БЛГОСЛОВИТЕ,
ВСА ДѢЛА ГДНА, ГДА.

ВЕСЬМА ВОЗЛЮБИВЪ ПРЕВОЗЛЮБИВШАГО РОДЪ ЧЕЛОВѢЧЕСКІИ, КРІТЪ ТВОИ ВЗАЛЪ
ЕСИ, И ТОМУ, БЛЖЕННЕ, РАСПАЛСА ЕСИ, БЛГОСЛОВИТЕ ПОА, ДѢЛА ГДНА, ГДА.

ОУСТРАНИВСА ВСАКИА СЛАСТИ, БЛЖЕННЕ, СМЕРТНОСНЫА, ТЕБЕ СОДѢЛАЛЪ ЕСИ
ВСЕГО НЕСКВЕРНО ЗЕРЦАЛО БЖЕСТВЕННОЕ, ПОА: БЛГОСЛОВИТЕ, ВСА ДѢЛА ГДНА,
ГДА.

ЖИВНОСНУ ЗАРУ Ш ЕДИНАГѢ БЖІТВѢ ТРИУПОСТАСНАГѢ ПРИЕМЪ, ЯВИЛСА ЕСИ
СУЩЫМЪ ВО ТМѢ СОЛНЦЕ ЗАБЛУДШЫМЪ, БЛГОСЛОВИТЕ, ПОА, ВСА ДѢЛА
ГДНА, ГДА.

Бѣгородиченъ: Жѣзни тѣ мѣръ ѿ бѣа родителъницѣ познавше, православною вѣрою вси блажимъ, бѣгородителнице, бѣгословаще кѣпнѣ рѣтѣво твое, чѣта, ѿ превозносаще во вѣки.

Измъ. Ирмосъ: На горѣ стѣи прославльшася, ѿ вѣ кѣпнѣ огнемъ принодѣи мѣисеови тѣи ѿвльшаго, гдѣ пойте, ѿ превозносите во вѣ вѣки.

Зарѣо вѣтвеннаго оученѣа въ сѣрды прѣемъ, бѣгомѣре, просвѣщенѣемъ рѣзѣма ѿбогатила сѣи, ѿ премѣдрости сокровнице вложилъ сѣи въ дѣшѣ твоѣ, о чѣе.

Оученѣа предложивъ, бѣоблаженне, сѣрсеи ѿгналъ сѣи ѿ среды, ѿ хрѣтовымъ поревновавъ стѣрѣемъ, былъ сѣи жѣртѣа чистѣа ѿ прѣатна бѣу произволѣнемъ.

Въ чистотѣ соблюдаше житѣе, ѿ вѣрою оукрасивше дѣла, нѣныа славы сподобистея, честнѣи о тѣи: тѣмже воспѣваете хрѣта во вѣки.

Бѣгородиченъ: Рѣдѣи, двѣре ѿ ѿдѣшвлѣнный облаче: рѣдѣи, горѣ ѿ кѣпнѣо ѿ свѣщнице: рѣдѣи, храмѣ ѿ престолѣ ѿ раѣ: рѣдѣи, рѣждаша содѣтелеа всѣхъ бѣгословѣннаа.

Пѣснь ѿ.

Ирмосъ: Прѣвлѣнное ѿ на горѣ законоположникѣ во огни ѿ кѣпнѣ, рѣтѣво принодѣи, въ наше вѣрныхъ спасѣние, пѣсньми немѣлчными величѣемъ.

ѿще твоѣ, ѿкѣ ѿвелева, кровѣ ѿ во вѣки бѣодохновенныа догмѣты гласомъ ѿснымъ хрѣтовѣ цркви проповѣдѣетъ, мажѣме всеблженне ѿ прѣвеликѣи.

ѿсѣчѣла рѣка, пишѣетъ же вѣжѣственнымъ перѣстомъ, ѿкѣ трѣстѣю ѿ чернѣломъ, ѿрѣзанномъ ѿзыкомъ, ѿ твоѣю кровѣю честнѣою вѣрѣ въ сѣрдыахъ православною.

ѿталъ сѣи прѣд прѣтолѣомъ вѣжѣственнымъ сѣ мѣченики, ѿхже рѣвности ѿ вѣры пришецила сѣи, о чѣе, ѿ насъ оуевоѣ влѣцѣ, ѿ твоѣ подражѣтели содѣлай.

Бѣгородиченз: Ты єси, бже, ѿрѣжѣ наше и стѣна, ты єси заступленіе къ тебѣ прибѣгающихъ: тѣ и нынѣ на мѣтвѣ предлагаемъ, да избавимся ѿ враговъ нашихъ.

Ииз. Ірмосъ: Провлѣнное на горѣ законоположникъ во ѿгнѣ и кѣпнѣ, рождество приснодѣвы, въ наше вѣрныхъ спасеніе, пѣсньми немолчными величѣемъ.

Ты безстрастїемъ и видѣнїемъ, преблаженне, научилъ єси словесы нашихъ жизни вѣчныхъ, столпъ ѿдшевлѣнъ православіа мірови, исповѣданіе твоѣ ѿстабилъ єси.

Ты фїнеесъ подобася, бгоносє, ѣкѡ инѣмъ копїемъ мечемъ слова, новонасажденнѣю посѣкѣши вѣрѣ, ѿрѣкѣа хѣлащыа хрѣта.

Боготиннѣ прославишася бгоносїи отцы, ранами и бїенїи, гоненїи и бѣдами, во оузахъ же и темницѣхъ и желѣзахъ, и въ заточенїихъ пострадавше.

Бѣгородиченз: Кѣпнѣ горѣщѣ ѿгнѣмъ и неопалѣемѣ предзрѣше дрѣвле мѡисѣи, бгомѣти дѣо, бгопрїѣтнѣ прообразѣ твоѣ оутрѣбѣ, прїемшѣю негнѣнный ѿгнѣ.

Свѣтилѣнз. Подобенъ: Свѣтѣ неизмѣнный:

Трѣбѣ ѣвилася єси премѣдрости, бгогласнымъ ѣзыкомъ твоимъ противныхъ оужасѣа полкѣи, мажїме, свѣтѣхъ монашесствующихъ: тѣмже твоими питающеся словесы, разумъ познаваемъ ѣщихъ.

Бѣгородиченз: Свѣтѣхъ мысленнаго веселїа возсїала єси въ мїрѣ, бгородительнице дѣо, избавителѣ и вѣкѣ: тѣмже помолїсѣ, дшнѣ моеѣ зѣнницы просвѣтити свѣтомъ свѣтлости вѣтвенныа.

На Хвалите... стихире на 4, глас 1.

Предвечни Логос Бога Оца, приклонивши небеса, спасеніе света уготови да створеніе своѣ обнови божанствено и собом сав свет као тело возглави Духа обоженѣа дарујући и са собом верне сједињујући. Ову тајну Христа Максим тајновидац сагледа и христоводственик се показа. Разрешивши се огледала он још јасније сагледава божанску

љубав Тројице, дела домостроја прославља и животом нествореним се причешћује.

„Љуби Господа свога и ближњега свога љуби” животом својим си достигао када си се од пролазних брига одвојио и умом са Господом сјединио. Савршену љубав си стекао, њу нештедиво користећи, Христа Господа моли дела таме савршеном мржњом да омрзнемо и овосветско равнодушно појмимо и велике милости се удостојимо.

Вечне божанске логосе у Логосу и вољеном Сину Божјем сабране, сагледавајући, тајновидче, високу богословља химну си испевао, духоговорниче, и вечним љубавним животом Тројичној љубави се уподобљујеш. Исте насладе и нас удостој који ти часни спомен вршимо.

Великог у виђењу божанских стварности, певамо те, Максиме мудри, јер целомудреним житијем и страдањем за истину твојим утврђени, радујемо се и победу твоју објављујемо, појаснитељу догмата божанствених, изложитељу делатних подвига и созерцања истински примеру, моли се за оне који славе свети спомен твој.

Слава, глас 6.

Презревши све земне могућности, благодаровано си истински показао, богоиконичну слободу к Логосу усмеривши, начином живљења подобниче Христов, погружени у тајне богатства богомудрости, Максиме, славо Христове Цркве, за њу се моли док у јасну истину Царства не уђе, када ће све у свему Христос бити.

И сада, богородичен, глас исти.

Богородице, ти си лоза истинита која је произникла Плод живота. Њему се моли, Владичице, са светим апостолима и свима светима да помилује душе наше.

Велико славословље.

На божанственој литургији

Блажена из 3. песме канона преподобног.

Апостол и Јеванђеље преподобног.

Причастен: У вечни спомен.